Principiul disoluției autorității

On Octombrie 27, 2010

Un lider care nu dispune de un psihic puternic și echilibrat își va pierde autoritatea în fața lumii și în fața măreției vieții.

Îmi amintesc entuziasmul maestrului care i se reflecta în priviri în timp ce, cu creionul în mână și cu caietul pe masă, notam toate indicațiile prețioase pe care mi le dădea. Îmi amintesc mândria pe care am simțit-o în acea zi, atunci când i-am dovedit că am înțeles ceea ce el mă învăța. Cuprins de o nespusă dorință de a descoperi tainele artei și dedesubturile ei, îmi promisesem mie însumi, îi promisesem și lui, că voi face tot ce-mi cere, că-i voi da ascultare și-i voi urma toate sfaturile.

Maestrul se uită la mine cu o satisfacție deosebită. Chipul său, luminat de bucurie, reflecta esența lui interioară, îi reflecta personalitatea. Era un om de o excepțională bunătate și blândețe sufletească, de o sublimă măreție. Îmi spuse la un moment dat:

- Ştii, oare, Nicu, că a existat odată un pictor foarte talentat, pe nume El Greco, care suferea de o boală a analizorului vizual numită astigmatism? Şi știi că toate portretele pe care le-a redat erau alungite? În multe biserici din Spania se găsesc picturile lui care înfățișează personaje deformate... Şi știi că celebrul pictor Van Gogh a ajuns să-și taie o ureche datorită stării sale psihice fragile?... Sau că, după cum susțin unii, Mona Lisa este de fapt un auto-portret al lui Leonardo DaVinci?

Eram puțin nedumerit. Nu știam ce vrea de fapt să-mi spună el cu aceste exemple, dar apoi a continuat:

- Nicu, opera unui artist trădează adevărata lui capacitate interpretativă care, la rândul ei, e strâns legată de integritatea anatomică și funcțională a analizatorilor vizuali și tactili.

Leadershipul este o creație căreia îi transferi experiența ta de viață acumulată de-a lungul timpului în povestea unui personaj ale cărui trăsături produc ecouri în realitatea imediată a faptelor care influențează percepția lumii asupra noțiunii de "fragilitate".

Renumiți pictori care au suferit diferite afecțiuni, s-au afirmat și s-au bucurat de un real succes încă din timpul vieții. Şi chiar dacă operele lor au rămas nemuritoare, ele reflectă în mare măsură deficiențele de care sufereau. Au existat, de exemplu, pictori care au pictat numai în nuanțe de verde și albastru, fiindcă sufereau de o maladie numită discromatopsie. Ei percepeau realitatea înconjurătoare în mod deformat, și nici nu-și puteau imagina realitatea altfel.

Aidoma operei unui artist, "opera" unui lider trădează adevărata lui capacitate de conducere care e în strânsă legătură cu fondul lui psihologic și cu modalitatea de percepție a realității înconjurătoare. El se poate abate de la linia moralității, corectitudinii sau datoriei, dacă realitatea pe care o vede, o trăiește și o conștientizează nu este coordonată de un psihic solid. O realitate percepută deformat poate să genereze haos, panică și dezbinare.

Fragilitatea este ceea ce lași în urma ta după ce ți-ai epuizat cele mai bune eforturi spre a construi o realitate pe măsura propriilor revelații despre sine. Aici avem de-a face cu o tragedie împărțită în două jumătăți perfect egale: faptul că evoci un sentiment de compasiune față de rănile profunde și limitările oamenilor de geniu, care de multe ori suferă de

grandomanie sau narcisicm, și faptul că nutrești o admirație, asemănătoare idolatriei, agățându-te prea des de anumite calități precum inteligență, perspicacitate, imaginație, fără să fii conștient că le deții.

Leadership: Evoluția ta se determină direct pe cadranul unui timp care te oprește să fii tu, sub impactul unei rațiuni care cere să existe o comuniune între impulsul instinctiv și presiunea normelor sociale?

Evoluția ta se determină direct pe cadranul unui timp care te oprește să fii tu atunci când ea se manifestă într-un psihic instabil și dezamăgitor, nu într-un psihic superior, uman. Impulsul instinctiv al omului este de a răspunde necesităților și dorințelor de moment cu ajutorul cunoștințelor și experienței îndelungate, dar totodată el este supus încercării de a se manifesta prin instabilitate în cazul unei depresii cauzate de intensitatea anumitor frustrări, cum ar fi lipsa valorii, lipsa exprimării, lipsa unei poziții de autoritate în domeniu, lipsa propriei permisiuni de a simți plăcere, sau chiar lipsa măsurii în creație.

Omul care nu a avut răgaz să-și cultive valorile, spiritualitatea, nu va avea limite decât în alegerea interpretării propriului rol. El va ține seama doar de acumulările trecutului din care s-au născut disperarea, orgoliul, ciuda sau indiferența, iar pe parcursul general al „operei” sale nu va rămâne mai puțin de acceptat decât hazardul.

Hai să lămurim un lucru de pe acum, bine? Leadershipul se concentrează asupra dimensiunii umane ca mijloc de obținere a rezultatelor de performanță într-un domeniu sau altul. Dacă leadershipul pe care liderul îl produce, îl demonstrează și îl exercită în jurul său nu este unul inspirat și controlat, dacă nu este în armonie cu valorile oamenilor, atunci nu poate fi decât unul de dominație și supunere, care în loc să genereze sentimente de mulțumire, generează numai tensiuni. Categoric modalitatea de acțiune a unui lider și așa zisa lui "operă" depinde de starea de normalitate a psihicului său.

Adolf Hitler este un bun exemplu în acest sens. El a reușit să câștige poporul german de partea lui prin ideile sale inițiale, idei posibil bune, mărețe, și o doctrină pe măsură. Dar datorită psihicului său, a căzut în cele din urmă în extremism, și a ajuns la genocid. Oricât ar părea de ciudat, acest ambițios aspirant la idealuri înalte a avut o concepție absurdă față de oameni, rase și religii; el dorea cu orice chip să obțină o rasă ariană pură...

Un lider care suferă de o afecțiune psihică poate avea o capacitate persuasivă mare și poate inocula în mintea oamenilor o idee care aparent este normală, dar el riscă să se abată de la ideea inițial acceptată unanim, ajungând la o aberație.

Leadership: Alegi să trăiești într-o dimensiune a asumării responsabilității față de un trecut care se încăpățânează să nu mai treacă, sau într-o dimensiune a conștiinței care se manifestă sub forma pretenției de a construi "Omul Nou" ?

Împlinirea personală echivalează cu respingerea pretenției de încasare a prejudiciului moral datorat unui caracter dur și fără scrupule. Sau, dimpotrivă, se poate datora unui caracter delăsător, permisiv, care nu are încredere în forțele proprii, care se rezumă la complacerea în lenea cumplită, deci care nu își valorifică talentul încredințat de la natură.

Liderul are nevoie de un psihic echilibrat, altfel poate să clacheze și să înceapă să vadă totul într-o singură „culoare”. Şi la fel cum taurii se înfurie și reacționează când văd roșu, orgoliul lor s-ar putea să fie stârnit când lumea din jur se abate de la principiile lui. Iar pentru împlinirea idealurilor sale, cel cu un psihic slab va fi în stare să sacrifice chiar și ce are mai scump. Şi cum nimeni nu poate suporta prezența unui tiran în viața lui, încetul cu încetul puterea acestui lider se va diminua până la dispariție.

Pentru orice funcție de conducere este necesar să existe o personalitate puternică cu un psihic în limitele normalului, un psihic echilibrat - o persoană care să aibă o minte clară și să perceapă corect realitatea înconjurătoare, și de asemenea, să fie înzestrată cu importante capacități de analiză și sinteză.

Omul Nou este copia unui om cu convingeri alese, care a învățat că singura mare glorie de care se poate bucura cineva nu este aceea de a fi "unic" într-un domeniu de larg interes, ci de a fi puternic în fața tentațiilor de orice fel, în fața propriilor standarde și principii în viață care se pot oricând nărui la primul impuls de energie, adrenalină și entuziasm.

Leadershipul este responsabilitatea de care trebuie să dai dovadă atunci când ești conștient de faptul că ceea ce te definește la nivel de unicitate este total umbrit de imaginea mentală a ceea ce ai experimentat anterior drept o slăbiciune a emoțiilor sau a intelectului.

Principiul disoluției autorității face referire la problemele lăuntrice cu care se confruntă de regulă oamenii de geniu, artiștii sau intelectualii al căror sens existențial nu mai este doar acela de a crea și de a face performanță într-un anumit domeniu, ci de a se raporta la niște nevoi egocentrice bazate pe refuzul de a accepta realitățile unei lumi prinsă în nebunia unei evoluții necontrolate.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-disolutiei-autoritatii.html